

LÀM MÔI SINH HOẠT GIA ĐÌNH PHẬT TỬ

Khoa học kỹ thuật ngày càng tinh tiến, trình độ dân trí càng lúc càng được nâng cao, nhu cầu đòi hỏi sống dân sinh ngày càng phát triển. Song song với việc phát triển về mặt khoa học kỹ thuật, mặt trái của nó cũng là tác nhận ô nhiễm môi trường, ô nhiễm tâm thức trẻ. Đứng trước những nghiệt ngã đầy thách thức,

nhu cầu cấp thiết thiện hóa nhân sinh, thì sinh hoạt GĐPT, đòi hỏi phải nghiêm túc được đặt ra để bắt kịp thời đại.

Từng lúc - tùy nơi, nhiều GĐPT tùy thuộc vào diễn biến, môi trường, điều kiện và hoàn cảnh khó khăn khắc nghiệt tại mỗi đơn vị khác nhau. Chú trọng tập trung như thế nào, giải quyết ra

làm sao để ứng dụng kịp thời, làm mới sinh hoạt phù hợp thực tiễn nhất. Nhiều loại hình sinh hoạt phải được sáng tạo, tạo nên nhiều sinh thú, mang lại hiệu quả thiết thực. Đây là nỗi rำ rúc làm đau đớn trong mỗi lòng người H.Tr yêu nghề. Muốn đáp ứng vẹn thỏa những nhu cầu cấp thiết, người H.Tr cần phải có cái tâm – cái chí, có tấm lòng nhiệt huyết cao, lúc nào cũng luôn luôn thao thức, đặt ra tiêu chí, cải cách phương thức hành hoạt – bồi dưỡng - đào tạo – nâng cao, hướng đến làm mới sinh hoạt từng ngày - từng giờ.

GĐPTVN hiện nay đang phát triển có tầm cỡ quy mô lớn, đều khắp cả nước và mở rộng toàn cầu. Điều này đã chứng tỏ tay nghề, năng lực trồng người của GĐPTVN rất mạnh, rất vững chãi, đáp ứng thỏa đáng nhu cầu xã hội hiện nay, xứng đáng niềm tin cậy tại mỗi quốc độ

Ngày nay, qua cống thông tin, phương tiện truyền thông, trang mạng xã hội, sinh hoạt GĐPT đã mở rộng đến mọi tầng lớp xã hội, thu hút nhiều cặp mắt hữu quang, đang từng bước chuyển hóa cái nhìn lệch lạc thiển cận, thiếu bình đẳng.

Chuẩn bị cho sự hội nhập to lớn toàn diện, trở thành điểm tựa phát triển – hoàn thiện toàn xã hội, đúng với bản nguyện “... Góp phần xây dựng xã hội theo tinh thần Phật Giáo...”. GĐPT cấp thiết, thành tâm nhìn lại nội lực.

Trãi qua trên hai nghìn năm lịch sử, Phật Giáo Việt Nam luôn luôn gắn bó cộng sinh cùng vận mệnh dân tộc, sự thịnh suy của đất nước, cũng là sự thịnh suy của PGVN. Gắn liền với chánh pháp đậm đà tình dân tộc, trước ngọn nến vô tận đăng, người H.Tr GĐPT đã phát đại nguyện: “Ngũ trước ác thế hệ tiên nhập”. Dù đổi mặt trước vô vàn nghịch cảnh - chướng duyên, người

H.Tr GĐPTVN đầy đủ tuệ giác trước diễn biến đời thường, không rũ bỏ trách nhiệm thiêng liêng, sẵn sàng gánh vác gian nan, đem đạo vào đời, đi thật vững vàng trên chính đôi chân của mình để thành toàn sứ mệnh truyền đăng.

**“Bất vi tự kỷ cầu an lạc, đán nguyện chúng sinh
đắc ly khố”**

‘Không cầu yên lành cho bản thân, mà chỉ nguyện để chúng sinh thoát khổ’ - Kinh Hoa nghiêm –

“Địa ngục vị không, thê bất thành Phật

“Chúng sinh độ tận, phuơng chứng Bồ đề”

‘Địa ngục chưa hết người thì ta thê không thành Phật

‘Chỉ khi nào chúng sinh được độ hết thì ta mới chứng Bồ đề’

– Địa Tạng Bồ Tát –

Trách nhiệm trọng đại đối với xã hội, xây dựng hoàn chỉnh nhân văn giữa người với tha nhân. H.Tr GDPT, không thỏa hiệp với cái xấu - cái ác. Không vì thỏa mãn cái tôi vị kỷ, mà với động lực từ bi, thể hiện bản hoài thuần túy, công hạnh độ sinh, “Hoằng dương Phật pháp - lợi lạc quần sinh”, xóa bỏ cái xấu xa, cái chủ nghĩa cá nhân vô cảm, đánh mất nhân chủ. Thể niệm đại bi, trải lòng vị tha, giúp cho nhân quần xã hội giải thoát nỗi khổ niềm đau, thêm nhiều lợi lạc hạnh phúc – giác ngộ phật pháp như thật.

Giác ngộ như thật, là tự mình giác ngộ thật tướng cuộc đời. Ý thức tự giác không phải là kỹ năng bẩm sinh. Điều tiên quyết, quyết định cho hành vi tự giác phụ thuộc vào ý thức giác tha, nương vào tác dụng tương quan để hình thành bản ngã. Phải được sự dìu dắt tận tình, những bước đi tập tành đầu đời của đứa trẻ sẽ được vững vàng ở mai sau. Nếu thiếu vắng sự hướng

**dẫn của người thầy lão luyện, thì khó hình thành
được người thợ có tay nghề tinh chuyên.**

Bốn tướng nhu thật:

- **Đời người có bốn giai đoạn:** Sanh – lão – Bệnh – Tử. Giai đoạn từ trước hai mươi tuổi, thời kỳ phát triển tri thức. Giai đoạn đến sáu mươi tuổi, thời kỳ già nua – bệnh hoạn. Giai đoạn bước vào tuổi tám mươi, đang đi dần đến suy kiệt - tử vong.
- **Mọi sự mọi sinh thể** trên thế giới này đều trải qua bốn giai đoạn: Sinh – Trụ - Di – Diệt. Mọi sự mọi vật do nhân duyên mà hình thành, nó được tồn tại trong một thời gian, rồi lại biến dần, để rồi mất hẳn, do phản ứng tác dụng hóa học. Tất cả đều do nhân mà sanh ra, rồi do duyên mà tiêu diệt.
- **Trong vũ trụ** có vô lượng - vô biên tinh thể, mỗi thế giới đều trải qua bốn giai đoạn: Thành – Trụ - Hoại – Không. Tình trạng của

mỗi vật thể được khởi đầu bằng Thành, tồn tại trong không gian Trụ, biến dạng với thời gian Hoại, để rồi tan biến - mất đi – không còn tồn tại Không.

Thảm thấu – như thật, H.Tr Phật tử xác quyết, đặc tính chung của sự vật, từ tâm đến thể, luôn luôn vận động và biến đổi, là vô thường, không trường tồn, không chắc chắn, không có cái gì là vĩnh cửu. Bởi do mê vọng, thiếu nhận định, không biết được từ đâu đến và rồi sẽ đi về đâu. Chứng nghiệm nguyên lý hiển nhiên, không một vật nào tồn tại độc lập, thường còn.

"Hoại diệt là bản chất của chư hành, hãy cố gắng lên" để đạt đến "Thường – Lạc – Ngã - Tịnh.

Sinh hoạt GĐPT, ý cứ tinh thần vô ngã như thật, xây dựng - phát triển nền mô thức giáo dục khai phóng, nhằm mục đích định vị ý thức tự chủ - tự giác, không dựa dẫm vào ngoại lai, không chỉ

phối bởi năng lực siêu nhiên – ngoại giới. Ý thức tự giác là một kỹ năng mềm tối cần thiết, luôn luôn được duy trì rèn luyện tinh chuyên. Định hướng có chọn lọc từ thuở còn thơ trẻ, từ đó điều chỉnh, tạo nên những thói quen, hình thành tính cách mới – tốt trong cách nghĩ - cách làm việc. Nâng cao giá trị nhân cách, không để dễ dàng bị tác động, ảnh hưởng bởi tác nhân xấu. Ý thức tự giác đặc biệt được quan tâm, là nguồn tích lũy cảm hứng, tạo nên thói quen ứng xử - chăm chỉ - sáng tạo – có nhận thức đúng - chuẩn mực, có kỷ luật. Nỗ lực hết mình, tạo nên nhiều tố chất mới, đặc biệt là kỹ năng xã hội, tự tin – tự lập vào đời, đem lại nhiều thành công có ý nghĩa - nổi bật mai sau.

Phan Văn Huy Tâm